

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XIV. De nautis & naufragium patientibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

omnino non teneat, nec etiam quoad alios capaces, & res alias valeat, sicque disponens privilegio, dispensatione, facultate, & indulto praedicto, ejusque usu & commodo, etiam in ceteris omnibus ipso iure privatus. Nemo quantumvis capax illius praedicti fructus, res, pecunias, aut prorsus alia bona sua faciat, nec illa detinens praescriptione, aut ullo alio iuris praesidio adjuvetur, sed ad integram illorum restitutionem, quocumque temporis lapsu non obstante, debeat coerceri. Ita ut omnes in Ecclesiis, monasteriis, beneficiis successores, tam conjunctim, quam divisim, quisque videlicet pro rata parte sua, illa omni tempore recuperare possint, & qui primus ceteris ab eo monitis & negligentibus iudicium intendit, ei soli res tota merito vendicetur. Nullis vero huiusmodi successoribus, pro praedictis insistentibus, ac etiam de peculio aliis quam ex rebus Ecclesiasticis confecto, locorum ordinarii, tam concessorum & relictorum illegitimis, eorumve causa, quam quorumcumque aliorum bonorum immobilium, mobilium, & se moventium, nec non pecuniarum, fructuum, rerum, & iurium, aliis sub dictis testamentis, donationibus, legatis, & dispositionibus comprehensorum, corporalem possessionem, amotis inde & expulsis quibuscumque detentoribus, sive incapacibus sive capacibus, per se vel alium, seu alios, libere apprehendant, & apprehensam huius sedis nomine custodiant, donec ipsa sedes de illis, uti tum tulerit piorum operum necessitas, duxerit providendum. Bona vero, res, & iura feudalia, vel emphyteutica (aliis legitimis ad ea forte vocatis non existentibus) eo ipso devoluta, & iuri ac proprietati suarum Ecclesiarum & locorum restituta, & cum reliquis eorum bonis consolidata esse declaramus.

Pius IV.

Bona Ecclesiastica sine indulto Apostolice ultima voluntatis arbitrio non relinquuntur.

CAP. IV.

Grave nobis & molestum accidere solet, cum de personarum Ecclesiasticarum actionibus, quae integritatis exemplo ceteris praestare debent, ea nobis deferuntur, quae & eorum fama sinceritatem denigrare, & Camerae nostrae Apostolicae in commodum ac detrimentum afferre videntur: unde nos ut malitiosorum pravis intentionibus occurrere valeamus, debita postmodum remedia in medium afferre, & peniciosi fraudibus, prout ex universalis nostrae Curiae sollicitudine tenentur, obviare cogimur. Cum itaque (sicut ex proborum & fide dignorum hominum relatione nuper accepimus) quamplures Praelati, Presbyteri, & aliae Ecclesiasticae personae diversarum provinciarum, locorum, & dominiorum, & praesertim regni Neapolis, nulla à nobis, seu sede Apostolica facultate testandi suffulti vel muniti, sed temeritate propria, & forsan ad suorum importunam suggestionem impulsu, in eorum ultimis voluntatibus testamenta sua condendo, ac donationes, seu legata, aut codicillos faciendo, de bonis suis diversimode, licet id facere nullo modo a possint, neque debeant, disponere audeant, ipsaque bona sub diversis confictis praetextibus & coloribus hospitalibus, ac piis locis, & forsan cum promissionibus clandestinis, quod eorum consanguineis vel affinibus, aut aliis personis ab eisdem testatoribus nominatis, post illorum obitum ab ipsis hospitalibus & locis de certa seu quora portione bonorum huiusmodi subveniat, testari, relinqueri, legare, codicillari non erubescant, in dicta Camera grave damnum & praedictum maximum, dictae Camerae indemnitate opportunè consulere, & inconvenientibus huiusmodi pro officii nostri debito congruum remedium adhibere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, non ad

a *Ut in c. quia nos. & c. relatum. 2. de testi.*

tuum vel alterius pro te nobis super hoc obtinere penitentiis instantiam, auctoritate Apostolica, tenore praesentium decernimus & declaramus, omnia & singula testamenta, donationes in illis, vel mortis causa facta, codicillos, legata, & quaecumque alia in ultimis voluntatibus per quoscumque Ecclesiarum praelatos, eorum Praetoriarum, Archiepiscopali, vel Episcopali praescripta dignitate, ac quorumvis monasteriorum, conventuum, ordinis Abbates, seu commendatarios, ac presbyteros, alios quilibet Ecclesiasticas personas praedictas, & quocumque alias, quae ex bonis & redditibus Ecclesiasticis beneficiorum fructus percipiunt, ab ipsis nota seu eadem sedis speciali licentia & facultate quomodolibet, quae in futurum ab illis quocumque praestata, aut praescripta colore, etiam in favorem hospitalium, & aliorum piorum locorum huiusmodi de dictis redditibus fieri, conditi, & testari, seu relinqui, aut quovis ultimum voluntatum titulo disponi contingit, nulla, irrita, inania, invalida, ac nullius roboris, vel momenti fore, & esse, ac irrita, neque etiam hospitalibus, & piis locis praestari, cum ad Camerae ipsam solium fraudandum, prout ex multis fraudibus deluper commissis & reperitis nobis constat, praemissa fieri clare appareat, ullatenus deinceps sustineri, neque subsistere, aut testamentis suis huiusmodi quemquam iurare, aut tueri, nec effectum aliquem a ratione habere, vel sortiri.

TITVLVS XIV.

DE NAVTIS ET NAVFRAGIIV
patientibus.

Iulius Tertius.

Navfragata bona occupantes, & nauas impediendo committuntur, qui vero eis opitulantur condamnatio Praescripta committuntur.

CAP. I.

Ordinamus, statuiamus, firmiterque & inviolabiliter observari mandamus, in verum locum obedientiae, & sub excommunicationis nota decem millium ducatorum auri laqueum camerae Apostolicae applicandorum poenis, quatenus in urbe Roma, suisque portibus & ripis aliisque omnibus & singulis civitatibus, terris, castris, ripis, portibus, & plagis, Romanae Ecclesiae mediare vel immediate subiectis, eorum Praelatorum, dominorum temporalium, & Baronum diatarum terrarum in quibus est commercium maritimum, persona aliqua cujuscumque gradus, Ecclesiastica vel secularis, communiter vel divisim, officio aut privatus, etiam Cardinalatus honore fulgens, deinceps non audeat vel permittat praebere impedimentum, aut genus aliquod molestiae praestare, dictis nauis & mercum conductoribus sub dictis Imperatoris, qui cum bono ac iusto quo tempore infortunium aut naufragium patiantur in dictis ripis, aut prope ripas, vel intra mare seu in aliqua parte illius aut portibus seu plagis (quod Deus avertat) aut quovis alio voluntario aut necessitato, infortunio aut pacifico modo eos inibi applicare contingat, in quantumcumque ripam, portum, aut plagam diatarum terrarum, quinimo illi favore & opere gratiosius recipiantur, & benignè tractentur, restituendo & restitui faciendo res & bona eorum in talibus navigiis conducta, si ea per aliquem vel aliquos detineri & occupari contingat, vel si posterum occupabuntur aut detinebuntur, ad effectum ut stante huiusmodi bona comparatione eorum quae ut praedicta se & eorum merces. Et ut Christi fideles ad praedicta se & eorum merces, ac ab eis naufragium huiusmodi patientibus promptiora subsidia praebentur, omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui aut illorum

consilium, & favorem naufragium patientibus in reparatione & conservacione suorum bonorum praestiterint, 10. annos & totidem quadragenas de iniunctis eis poenitentis in Domino relaxamus. Rom. 22. Oct. 1554.

Paulus Tertius.

Excusatur res qua jacens post naufragium in ripis aut portibus locorum maritimarum diripitur, repulso omni consuetudinis praetextu, nisi restituatur.

CAP. 11.

Iulius Papa 11. considerans tam civili quam canonica lege licere unicuique naufragium suum impunè colligere, ac iacta in mari, allevandi oneris causa, recuperare, illaque diripientes furtum committere, & graviter delinquere, ac Christianos naufragium patientes, rebus suis spoliante, diversis poenis puniri: & propterea consuetudinem praedictam, tanquam contra regulam fidei, qua unus alteri auxilio esse tenetur, merito corruptelam appellari, neminique suffragari debere, cujuscunque temporis cursu munitam: Volensque (sicut ejus incumbat pastoralis officio) omnium mari terraque, ad aliam urbem nostram venientium securitati & tranquillitati providere, periculisque hujusmodi obviare, ac venientium ad aliam urbem ex omnibus mundi partibus, tanquam ad matrem, de necessariis cum opulencia providere, necnon animarum eorundem Christi fidelium saluti consulere, motu proprio, non ad alicujus sibi super hoc oblatam petitionis instantiam, sed de ejus mera delibera-

tionem, & ex certa scientia, consuetudinem capiendā & retinendi bona, per naufragium vel jactum, levandā navis gratia, aut alia necessitate urgente, factum ad littora maris, civitatum, terrarum, & locorum Rom. Ecclesiae mediatē vel immediatē subjeclorum pertinentia, allegari non posse, illamque nulli in iudicio vel extra illud suffragari debere, auctoritate Apostolica decrevit & declaravit: Et ultra poenas tam à lege, quam à canone contra tales spoliante bonis suis Christianos naufragium patientes, & raptore in littore maris, civitatum, terrarum & locorum, Romanae Ecclesiae mediatē vel immediatē subjeclorum, haecenus inflictas, quas pro potiori cautela innovavit & confirmavit, talium spoliante cujuscunque auctoritatis & dignitatis forent, bona & iura quaecunque praemissa, confiscavit & publicavit, illaque Camera Apostolicae confiscata, & publicata, & locorum dominos id fieri permittentes, excommunicato eo ipso fore decrevit, & etiam declaravit: Distosque raptore in flagranti crimine repertos, ut latrones & grassatores puniri posse, alias ut fures: praeterquam si nautis in manifesto naufragii & submerfionis periculo constitutis, eorum opem & auxilium implorantibus & exposcentibus, non absque vitā discrimine, in personarum & rerum conservacione auxilio fuerint, vel alias ab imminenti & praesentanei naufragii periculis, ipsorum labore & opera liberaverint, & salvos reddiderint, aut bona iam deperdita recuperaverint.

FINIS.

SEPTIMI DECRE-
TALIIUM
LIBER TERTIUS.

TITULUS I.
DE VITA ET HONESTATE CLERICORVM.

Leo Decimus, in Concilio Laterano.

Clerici habitus decore modesti incedant, omnem luxus ornatum fugientes, sub poena benedictionum quae possident.

CAPUT I.

Clerici temperatē ac modestē omnia faciant, & tam beneficiati quam in sacris ordinibus constituti a comam neque barbam non nutriant, neque mulas aut equos cum phaleris, ornamentisq; ex velluto aut serico factis, habeant, sed ejusmodi rebus ex panno tantum aut corio simpliciter

utantur. Si quis contrafecerit, excommunicationem incurrat, & si post legitimam admonitionem in hujusmodi pertinacia obstinatus permanerit, beneficiis omnibus quaecunque haber privatus sit & esse censetur, eaque sic vacantia à sede Apostolica liberè impetrari valeant.

Pius Quartus.

Clerici non solum interna vita munditia, verumetiam exterius decenti habitus ornati & modestia vita integritatem & gravitatem probent.

^a Cap. clericus, de vita & honestate clericorum. Ex Concilio Carthagenensi 4.